

NAŠE SLIKE

PRILOGA SLOVENSKEMU GOSPODARJU

LETNIK III

FEBRUAR 1936

ŠTEV. 2

Slovincem se obetajo boljši časi.

Dolga leta je bila Slovenija brezpravna politično, gospodarsko, v prosveti itd. Gospodje, ki so imeli slovensko usodo v rokah, so se z njo igrali in bi jo zaigrali. Prišli so pa po višji volji zopet naši možje in vzeli v roke našo slovensko usodo. Naš mož dr. A. Korošec s krepko roko, vendar premisslano in previdno zopet vodi Slovence. In mu pomagajo še drugi možje, njegovi zvesti sodelavci. Posebno v naših občinah, kjer imamo Slovenci še mnogokaj storiti, so možje na delu, možje zaupanja našega in odločni, da slovensko usodo vodijo ter Slovincem poguma in korajže dajo za zopetno vstajenje. So to možje, izkušeni v borbi in neumorni pri delu, ki so že davno pred našim časom na vse mislili, ki je priti moralo, in so bili vselej pa so še danes pripravljeni voditi nas in učiti nas.

Levo: **Mariborski župan dr. Alojzij Juvan**, ki je bil za župana izvoljen po svobodni volji Mariborčanov, pregnan

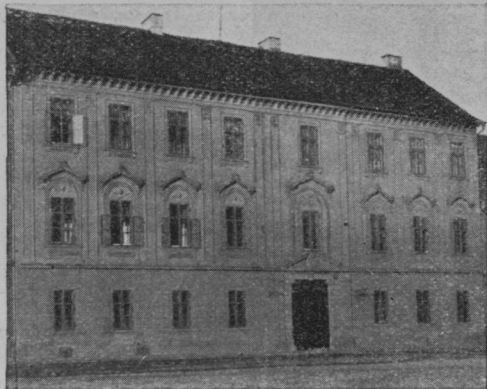
bil s svojega mesta po sili mogotcev, ki jim za narodovo voljo ni bilo mar, je dne 28. septembra 1935 zopet prevzel županske posle na mariborskem magistratu. — Možu dr. Juvanu so sledili še drugi, cela vrsta mož, ki so svojo narodno dolžnost vršili, ki so zadnja leta vsled zapostavljanja trpeli, ki so pa vendar vero in pogum v sebi imeli in brez oklevanja čakali, da vstane narod in jih zopet na njihova mesta postavi, ko plane svoboda slovenska na dan. Naj so to župani mest ali slovenskih občin naših, ali prosvetni delavci ali agitatorji, ki so skrivaj in tiho pod bičem svoje poslanstvo vršili — vračajo se in vrnili se bodo vsi, ki so zaslužili, ker jih narod potrebuje in jih želi.

Desno zgoraj: **Mariborski podžupan Žebot Franc**, eden naših najkrepkejših mož, žilav organizator Slovencev ob naši severni narodni meji.

Našim možem doraščajo nasledniki, mladi in krepki. Učijo se in vadijo, da bodo mogli hoditi po potih, ki so jih začeli naši možje, in pripravljajo se, da bodo mogli, ko jih bomo poklicali, našo usodo v roke vzeti ter nas z božjo pomočjo voditi k sreči in blagostanju v — samostojni Sloveniji.

Fantje na tečaju Prosvetne zveze v Mariboru s predavatelji.

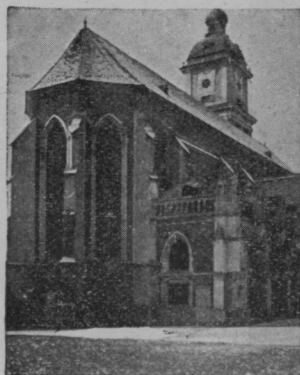
Škotijska palača v Mariboru, ki jo je postavil Anton Martin Slomšek.

Slomšek po neki malo znani sliki iz leta 1863.

Letos je Slomšekovo leto za Slovence.

Malo nas je Slovencev v primeri z drugimi narodi, ali veliki smo po svojih velikih možeh. Eden največjih je naš Anton Martin Slomšek. Učitelj naš in naš svetnik! Po svojem delovanju in življenju in po svojih uspehih je prvi Slovenec, ki zasluži mesto na oltarju. Letos bomo

Stolna cerkev v Mariboru, v kateri je prvi slovenski spomenik Slomšku.

storili vse, da pripravimo in zberemo, kar je še formalno potrebno za proglasitev svetnika Antona Martina. Samo formalno, kajti v nas je vera in zavest, da je Slomšek svetnik v nebesih in da s svojo priprošnjo pri Očetu nebeškem odvrne od Slovencev marsikatero zlo, ki bi nas sicer obiskalo. Že v l. 1935. so se začele priprave za beatifikacijo Slomšekovo in se vršijo neprenehoma do danes. — V marcu mesecu bomo počastili spomin matere, ki nam je dala Slomška in se bomo spominjali vseh slovenskih mater, ki so nam dobre duhovnike vzgojile. — Slovenski možje bodo v mesecu aprilu zbrali prispevke, da bo mogoče z njimi plačati velikanske stroške za beatifikacijo. To so stroški za prepisovanje, prevajanje in tiskanje Slomškovih spisov in razni procesni stroški. — V Marijinem mesecu maju bomo poslušali Slomškovke šmarnice, se še navdušili za Marijo, kakor je za njo bil navdušen Slomšek. In junija že prinese naša mladina mariborskemu škofu dr. Tomažiču prošnje za beatifikacijo, potem pa še ostali Slovenci in Slovani.

Slomšekov grob na mariborskem starem pokopališču.

Zeleni otoki v peščenih puščavi.

Oaza Gabé v severni Sahari (severna Afrika).

Levo: Kakor slika bajne domišljije se nam kaže naselbina Gabé. — Veliki palmovi gozdovi z razvitim palmovim drevjem in drugimi sadeži nudijo prijetno senco in je oaza radi tega postala prijetno letovišče.

Oaze so v puščavi kakor pri nas velika mesta: središča trgovine, prometa in puščavskega življenja. Za puščavske oaze so se radi tega že od pamtveka bili boji in potoki krvi so radi njih pojili puščavski pesek. Zato jim ponekod pravijo tudi okrvavljeni otoki. — Današnje slike so iz oaze Gabé, ki meri v celem okoli 12 km² in ki ima okroglo 12.000 prebivalcev.

Zgoraj: V solncu ožgano zidovje izhlapeva neznošno vročino skozi vse leto, toda malim karavanam je to zidovje zelo ljubo, ker jim nudi vsaj malo zavetja v žgočem puščavskem solncu.

jim nudi vsaj malo zavetja v žgočem puščavskem solncu.

Levo zgoraj: V priprostih šotorih, postavljenih v senci zidov, živijo prebivalci naselbine v Gabé; v zidanih hišah je prevroče in tja gredo kvečjemu zvečer in ponoči spat (noč je v puščavi hladna) ali pa beže vanje ob času puščavskih viharjev.

Levo: Mož in žena iz Gabé. Žena se zavija kljub vročini v črno ali rdečo volneno haljo in se na ta način zavaruje pred solncem.

Studenc v oazi Gabé.

Španija

je za Slovence »Deveta dežela«. Mnoge naše pripovedke se godijo tam in marsikaj je res pravljičnega in za nas nerazumljivega. Toplo je tam, vendar ne prevroče in skoraj bi rekli, da je tam doli večna pomlad.

Kmečke hiše v Valenciji so enostavne, deloma zelo lične, ter imajo visoke, s slamo krite strehe. V vaseh stojijo ozko skupaj. V notranjosti je le en velik prostor za skupno prebivanje kmečke družine ter nekoliko manjših prostorov za spanje. Vsako pomlad, za Veliko noč, Španci svoje hiše nanovo pobelijo, na znotraj in na zunaj. Sicer so pa španske vasi za naše oko zelo puste.

Desno: Deteljo žanjejo. Na Španskem, posebno še v Valenciji, žanjejo s srpom, kose sploh ne poznajo. To je prastara, tisoč let stara navada. Tudi sicer obdelujejo zemljo z zelo enostavnimi sredstvi. Železni plug n. pr. je še danes velika redkost. — Zemlja je pač zelo rodovitna, ljudje pa so z malim zadovoljni, zato delo na polju ni preveč težko.

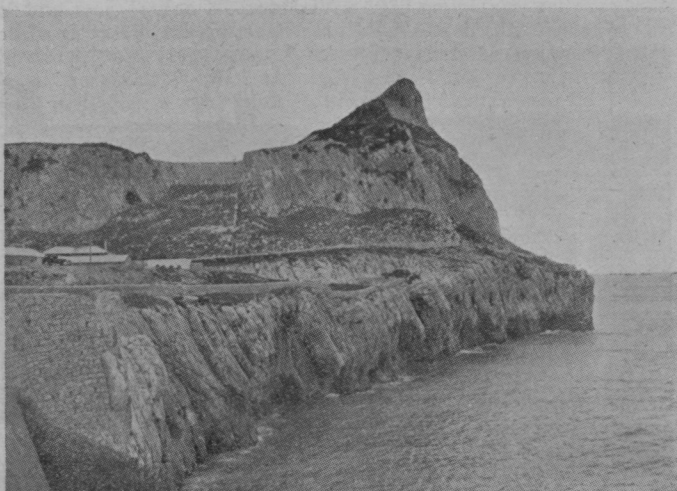

Gibraltar in Sredozemsko morje.

Gibraltar ni samo velika skalnata gora pri vhodu iz Atlantskega oceana v Sredozemsko morje, ni samo utrjena angleška trdnjava. Gibraltar je tudi kos evropske in svetovne zgodovine, posebno še svetovne gospodarske zgodovine, v kolikor je ta v zvezi s svetovno zgodovino Anglije. V zadnjih mesecih je Gibraltar postal zopet važen v zvezi z vojno v Afriki med Italijani in Abesinci ter v zvezi z nasprotovanjem Angležev proti Italijanom. Zdelo se je, da bo ravno zaradi tega postalo Sredozemsko morje z Gibraltarjem središče svetovne politike. Prihodnji meseci bodo odločili. Ali bo vojna med Angleži in Italijani?

Desno: **Gibraltar**, najmočnejša angleška trdnjava ob morju. Pogled na luko, mesto in skalnato goro.

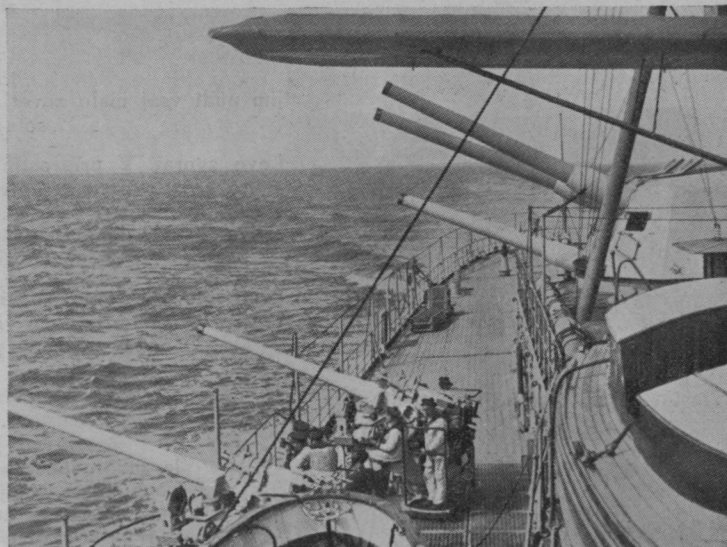
Spodaj: **Angleška straža** pri vhodu v Sredozemsko morje. — Južni konec gibraltarske skale z utrbami in vojašnicami.

Angleška voj. naselb. v Gibraltarju. Zadaaj na sliki obala Afrike.

Vodo peljejo v lončenih posodah, v katerih ostane dolgo časa sveža. Na Gibraltarju ni mnogo pitne vode.

Na vojni ladji pred Gibraltarjem. Anglija je zbrala zadnje mesece močno brodogovje v Gibraltarju, da bi oplašila Italijo. Baje se pa Italijani tokrat Angležev ne bojijo preveč, ker vedo, da ne mislijo resno. Gibraltar je že več ko 200 let v angleški posesti ter je edina angleška kolonija v Evropi. Angleška trdovratno drži to svojo posest, saj s temi skalami, spremenjenimi v trdnjavo, gospodari čez celo Sredozemsko morje. Količnega pomena je Gibraltar za Angleško, se vidi danes, ko Angleži ravno vsled zavesti, da gospodarijo v Sredozemskem morju iz Gibraltarja, upajo edini voditi gospodarsko vojno proti Italiji. Gibraltar na eni strani in Suez na drugi strani Sredozemskega morja bosta odločila tudi v abesinski vojni.

Levo: Potovanje mimo gibraltarske skale. 02

